

–TREBALL SOBRE EL DICÒBOL DE MIRÓ–

ÍNDEX DEL TREBALL

Entorn cultural de discòbol de Miró: .....pàg -2
-1-

Obra i autor: .....pàg -2
i 3-

Obra integrada al treball de l'artista: .....pàg
-4-

-Apareix l'anàlisi iconogràfica

-L'emplaçament de l'obra

-La seva composició

-La perspectiva

-La tècnica utilitzada

-La textura

Annex: .....pàg 6...

Entorn cultural del discòbol de Miró

El discòbol de Miró va ser creat entre la dècada del 460-450 aC a Grècia, durant aquesta època i durant tot el segle V aC Atenes va viure el seu màxim esplendor i es coneix amb el nom de l'era de Pericles fins la mort d'aquest l'any 430.

Durant aquest segle l'apogeu cultural de Grècia es va centrar als voltants d'Atenes, regida per Pericles. En aquest segle d'or, el sentiment d'ordre i harmonia, d'austeritat expressiva, arriba el seu màxim en tots els ordres de la vida atenenca; això queda reflexat en la construcció del Partenon, en les obres de Sòfocles o en la estructura democràtica de la polis, la ciutat, model d'organització social. Durant el segle IV, tot i la pèrdua de la supremacia militar, Atenes segueix regint la vida cultural; és el segle de Plató, de Aristòtil.

Tot i que els grecs tenen un llarg deute amb civilitzacions anteriors, les cimes a les quals es va remontar deixarien enrera a tots els avenços del pensament humà anterior, tant per la seva qualitat com pel seu abast. Aquest pensament queda reflexat a l'art grec tant en la tècnica com en el sentit de bellesa que s'hi buscava.

Després de l'any 486 aC, quan els arconts ja no eren seleccionats, sino escollits per la sort, les *strategos* van quedar com els únics militars atenencs sotmesos a un procés d'elecció. Ni tan sols els demòcrates més radicals van considerar raonable confiar els problemes de la guerra a l'atzar.

Entre les anys 460 i 445 aC, Atenes va establir una esporàdica guerra amb tribus peloponesas, doncs la ciutat es va sentir lo suficientment forta des de el punt de vista polític i militar com per estendre el seu domini sobre tot el continent grec, convençuts de que Esparta no podia impedir-lo. Tot i això, Pericles havia assumit una política amb escases possibilitats d'èxit, com les fets demostrarien posteriorment.

Obra i autor:

Miró va néixer al petit poble d'Eleuteri, en els confins de l'Àtica i la Beòcia. Era, en realitat, atenenc. Consta que Miró va treballar en Egina abans de l'any 456 aC, i per altra banda se sap que el seu fill, escultor mediocre, tenia taller obert a Atenes entre els anys 446 i 421 a.C. Miró està situat com a contemporani de Fidies, però per la cronologia hauria de posar-se entre els predecessors de Fídies, però espiritualment no cap amb els de la seva edad, ja que el seu art forma un gran contrast amb els de la seva generació. Tampoc té molta afinitat amb els del següent període, Miró és únic; la seva gran personalitat no la va deixar aprendre res

de ningú, ni va poder deixar cap escola que el continués.

Afortunadament han quedat molts escrits sobre ell i les seves obres, personatges com Plini, Lucià, Ciceró, Petroni, i altres han parlat sobre ell. Plini diu que va ser deixeble d'Agelades, però en tot cas, Agelades només li va ensenyar la tècnica no l'estil. Els crítics de l'època romana van relacionar els estils de l'orator amb els estils escultòrics, i diuen que les obres de Miró que eren *molliora*, encara més molles que les de Kalamis. Ciceró diu que les obres de Miró no haguessin arribat a assolir la *veritatem* (veritat, naturalisme), però que ja eren *non dubitior pulchra* (sense vacil·lar belles).

Petroni diu: << Miró gairebé introduïa al bronze les almes dels homes i les bèsties, però no va tenir successor>>, l'elogi de Petroni es confirma amb el judici de Plini, dient que: <<Miró va ser el primer que va multiplicar la veritat i acuradament es va aturar a la alma del cos; però no va expressar les emocions de la ment. La seva manera de tractar els cabells del cap i del cos no revelen gran progrés dels esforços dels artistes precedents>>. En realitat Miró, allunyant de les disputes filosòfiques, reflexa sense voler el gran problema filosòfic de l'època, el de l'Un i el Vari, es adir el permanent i el transitori. Per Heràclit només hi ha el transitori i per Parmenides només existeix el permanent. Sembla que la discussió filosòfica no tingui res a veure amb l'obra de Miró, ja que el seu estil sembla haver tingut més bé el defecte de poca espiritualitat i carència absoluta de contingut filosòfic. Però Miró representava l'ànima dels seus personatges com reconeixien Plini i Petroni, i això reconeix la realitat de l'individu com va dir Heràclit.

Apart de la caracterització individual, hi ha una exaltació del moviment. I el moviment es la gran prova de la realitat de les coses individuals. El Ser permanent, únic, no pot moure's. El moviment representa canvi, que no hi ha permanència ni unitat. Tant desesperant va ser aquesta dificultat del moviment per Parmenides que va negar la seva existència, fent d'aquesta una cosa subjectiva. Davant aquest fet trobem artistes com Miró plens d'impaciència per afirmar la realitat de les coses sorprenent en el seu màxim l'exaltació de moviment.

-2-

La predilecció de Miró per representar estàtues en posicions violentes, per expressar el moviment es veu clarament en el discòbol. Feia ja temps que els escultors àtics anaven esforçant-se en representar a atletes llançant el disc; però generalment els representaven tibats, en el primer temps, que constitueix un balançar el disc de dalt a avall. Miró va voler arriscar—si a representar el discòbol en el segon temps d'acció, això és, quan, a més del balanceig, l'atleta dóna la volta amb tot el cos girant sobre ell mateix.

-3-

Obra integrada al treball de l'artista i a l'època:

Com s'ha comentat abans aquesta obra data de la meitat del segle V aC, Miró té més o menys l'edat d'un altre escultor grec anomenat Kalamis, però Miró és molt diferent a Kalamis, el seu art forma un gran contrast en la seva generació, que espiritualment no cap amb la gent de la seva època.

Els atletes li van donar a Miró la oportunitat de representar cosos en moviment, ja que apart del discòbol també va fer l'estàtua d'un cert Hades, vencedor en Olimpia, que es elogia per dos poemes en l'Antologia.

Miró va preferir moments en que la naturalesa humana desenvolupa una activitat anormal. El dir que va multiplicar la naturalesa pot interpretar-se com que la va elevar a una potència de força i moviment que no era la constant. Però no s'ha d'oblidar tampoc que la intensificació de la vida que va procurar Miró va ser només en el seu aspecte sensorial, no espiritual. En això va superar indubtablement a Kalamis.

El discòbol es considerada una escultura de transició de l'art grec entre el període arcaic i el pre-clàssic. Per això la podem trobar classificada en qualsevol dels dos períodes. Es considera de període arcaic per les dates

en que va ser construïda i perquè els escultors de la seva generació, com Kalamis feien escultures de tipus arcaic, amb un moviment mínim i sense expressivitat realista. Però Miró no va ser un home de la seva època i la seva estatua representa per primer cop un moviment realista, on es separa el pes del cos, per aquest motiu també es considera com una obra clàssica, per l'exaltació del moviment i de la bellesa que eren els dos canons clàssics del pensament grec.

-4-

Anàlisi formal de l'obra:

Com s'ha comentat abans el Discòbol és una de les primeres obres mestres de l'art clàssic grec i ha passat a la prosperitat com la representació per excel·lència de l'esforç de l'atleta, és un magnífic estudi de l'anatomia en moviment.

L'escultura del discòbol de Miró estava feta de bronze, tot i que la majoria de còpies estan fetes en marbre o pedra, a la verdadera no es conserva el cap del personatge, tot i que a les còpies està molt ben definit i gràcies a altres estàtues de Miró es pot definir com era i com estava posat exactament el cap del Discòbol.

Les escultures fetes de bronze es formen amb la tècnica anomenada de la cera perduda o l'arena, la més utilitzada és la cera perduda que consisteix en moldejar una figura de fang que es cobreix amb una fina capa de cera, que es cobreix amb fang i cendres, el conjunt obtingut es torna a cobrir amb fang. En la part inferior i superior es col·loquen uns tubs de canya perquè circuli l'aire. Quan el model interior està sec, es posa al foc que desfà la cera i endureix la cobertura exterior, l'espai que ha deixat la cera es cobreix amb bronze prèviament desfet, d'aquesta manera, el metal·la forma una fina capa que reproduïx exactament el model. Aquesta tècnica es considera de modelat ja que consisteix en afegir material, en aquest cas no directament bronze, sinó qual es fa el molde de fang.

El discòbol representa un model d'escultura figurativa, ja que presenta la figura d'un ésser humà tirant el disc.

El tema del discòbol seria la representació per excel·lència de l'esforç de l'atleta tirant el disc, aquest seria doncs, l'anàlisi iconogràfica d'aquesta obra.

Es creu que el discòbol va ser una de les tantes obres que va fer d'atletes a Olímpia i a Delfos, se suposa que seu emplaçament seria a l'exterior, per voltants dels temples.

És una escultura dinàmica ja que en ella predomina el moviment, les curves i les rectes, té un dibuix senzill i a l'hora complicat dins de l'escultura de l'època, s'hi pot traçar una corba des de l'inici de la mà esquerra per on agafa el disc fins la punta del peu dret, que és el que es manté en repòs, i una línia recta des de la cap fins al maluc i una altra continua a aquesta des de el maluc fins el peu esquerra que es on queda recolzat tot el pes del cos.

En la perspectiva predomina la visió dels abdominals girats i el cos contusionat en ple moviment, això és el que primer impacta de l'escultura, perquè després hi ha altres detalls sense importància que no salten a la vista com pot ser la força de la mà aguantant el disc o la expressivitat de concentració del rostre.

La textura d'aquesta obra és totalment realista, la marcació dels músculs gairebé perfectes, l'expressivitat del rostre i del cos, el posicionament de les extremitats en perfecta estat el cabell amb una textura ondulada, realista i buscan un màxim de bellesa en el cos humà.

-5-

INFORMACIÓ ANNEXA DEL DISCOBOL DE MIRÓ